

Nr 148.

Av herr **Thapper**, om avdrag vid taxering av inkomst för flyttningkostnader vid tillträddande av annan anställning.

Det måste framstå som ett oeftergivligt krav, att våra skatteförfattningar äro så avfattade, att de innebära den största möjliga rättvisa vid avvägningen av den skattskyldiges fullgörande av sina prestationer gentemot stat och kommun. Vid taxeringen av den skattskyldiges inkomst ha därför medgivits vissa avdrag för inkomstens förvärvande. Bestämmelserna härutinnan synas emellertid icke innebära full rättvisa åt olika skattebetalare. Sålunda förefaller det obilligt, att avdrag icke medgives för flyttningkostnader. Detta så mycket mer som vissa statstjänare äro berättigade att av statsmedel erhålla ersättning för flyttningkostnader till annan ort. I de fall, då sådan ersättning utgår, är flyttningersättningen enligt punkt 7 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen att hänföra till skattefri intäkt. Ur rättvisesynpunkt synes då kunna krävas, att de befattningshavare, såväl i statlig som i kommunal och enskild tjänst, vilka ej erhålla flyttningersättning, berättigas att vid taxeringen åtnjuta avdrag för de uppkomna kostnaderna för flyttningen.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande skatteförfattningar, att vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag medgives för flyttningkostnader vid tillträddande av annan anställning.

Stockholm den 20 januari 1944.

Fridolf Thapper.
